

gjøre nogen Forandring i saa Henseende. Udvalget her i Thinget maa naturligtvis efter dets Opfattelse finde, at det vil være rigtigst i denne Retning at lade det blive ved, hvad Folkethinget saaledes har besluttet, og, skjøndt Udvalget fra sin Side især vistnok vilde have ønsket, at navnlig Antallet af de faste Taxationsmænd kunde blive noget formindsket, saa troer det dog, at der efter Omstændighederne er Grund til at tiltræde den af Folkethinget derom vedtagne Bestemmelse. For dem, som sætte Pris paa Formandsinstitutionen, maa Sagen især vel stille sig noget anderledes, men man vil dog ganske vist erkjende, at, skjøndt der ikke har kunnet tilveiebringes nogen Enighed med Hensyn til denne Institution, og skjøndt den nævnte imod har mødt saa stor Modstand, saa maa det dog altid ligeså at være et Fremfridt, der vil ske, naar den her foreslaaede Lov, saaledes som den nu foreligger, kommer ind, idet der nemlig derved opnåes, at man erholder faste Taxationsmænd, undværgte af Communerådene, at der fremdeles bliver givet disse nærmere og mere detaljerede Instructioner, og at man endelig erholder bedre Regler end dem, som man hidtil har haft, for Forholdet mellem Udlaanene af de Umvendiges Midler og de paaagældende Grunddommes Værdi. Hvad de øvrige af Folkethinget vedtagne Endringer angaaer, hvilke Udvalget i sin Erklæring har afslået med Undtagelse af dem, som ere blotte Redaktionsforandringer, da finder Udvalget, at de tildeels vilde være uden Betænselighed, tildeels endog maa anses som virkelige Forbedringer, navnlig forsaavidt som de give nærmere Regler med Hensyn til Forretningssagen. At gaae ind paa den nærmere Detail af disse Endringsforslag, troer jeg imidlertid at kunde afholde mig fra, hvis der ikke dertil gives mig særlig Anledning. Skulde jeg være tilstrækkelig udtømmende, saa Hønsende, vilde det lede til en stor Uforståelighed, som jeg ikke antager vilde have tilstrækkelig Interesse for Thinget, og som jeg derhos ogsaa, efter Endringernes Beskaffenhed og efter hvad der foreligger om Forhandlingerne i det andet Thing, troer at kunne anses for overflødig. Jeg skal hermed

paa Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget, som det nu foreligger, til Thingets uforandrede Vedtagelse.

Jusfritsministeren: Eigesaa naturligt som det er, at det ærede Udvalg har kunnet slutte sig til Lovforslaget, saaledes som det er blevet forandret i det andet Thing, ligesaa naturligt vil det høie Thing finde det, at jeg, efter den Vægt, som jeg har lagt paa Formandsinstitutionen, og efter den Betydning, som jeg troede, at den vilde have for Tilveiebringelsen af paalidelige og gode Taxationer, ikke længere kan vedfjende mig Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, som mit, som kommende fra min Haand, og at jeg maa ansee det Fremfridt, der vil gjøres ved det, saaledes som det nu er affattet, og som væsentlig beskæer dert, at der tilveiebringes et efter min Mening alffor stort Antal af faste Taxationsmænd, — medens derimod de andre betryggende Forholdsregler, som jeg havde foreslaaet, ikke ere komne ind i Lovforslaget — for saa ringe, at jeg i og for sig vilde ansee det for ønskeligt, at Sagen nu stillede i Bero, og at det til en anden Tid kom under Overveielse, om der ikke kunde findes mere betryggende Forholdsregler, som det kunde lykkes at vinde Samstemning for i begge Thing. Paa den anden Side er det imidlertid en Selvfølge, at der ikke fra min Side kan være nogen absolut Indvending, at gjøre imod den vedtagne Indførelse af faste Taxationsmænd, idet det for den ganske vist ubeldige Måade, hvor paa Udnevelsen af Taxationsmænd nu foregaaer paa mange Steder og hvorved der vistnok ofte tages stærkere Hensyn til Requiritens Distrikt, end hensigtsmæssigt er. Jeg kan efter det nu Udtales, om jeg saa maa sige, ikke drøve min Velvilje overfor det foreliggende Forslag, end til at henstille til det høie Thing, om det maatte finde tilstrækkelig Anledning til at vedtage samme, saaledes som det nu er affattet.

Ordføreren: Jeg skal naturligtvis ikke nu indlade mig paa nogen Debat angaaende